

**ת"פ 65528/10 - רונאל פרחי, יוסף בר פרחי, משה נעים, כולם נגד
מדינת ישראל**

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 65528-10-21 מדינת ישראל נ' פרחי ואח'
תיק חיצוני: 515504/2020

מספר בקשה: 11

בפני כבוד השופטת ג'יה סקפה שפירא
המבקשים 1. רונאל פרחי
2. יוסף בר פרחי
3. משה נעים
כולם באמצעות ב"כ עוז'ד ליאור שבית
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

כללי

1. נגד המבקשים הוגש, ביום 27.10.21 כתוב אישום המיחס להם עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש על ידי שניים או יותר, ולמבקש 1 מוכיחת גם עבירת תקיפה.
2. התקיק נידון תחילתה לפני כב' השופט ארנון איתן, שדן בתיק כ"שופט מוקד". בהחלטתו מיום 27.4.23 קבע כב' השופט איתן כי התקיק יועבר אליו לצורך שמייעת ראיות ונקבע דיון לפני ליום 16.5.23.
3. ערב הדיון, ביום 15.5.23, הגיע עוז'ד ליאור שביט, ב"כ המבקשים, בקשה לדחית הדיון, בשל דיוון הוכחות שנקבעו בתיק אחר. הבקשת לדחית הדיון נדחתה בהחלטתי מאותו היום.
4. המבקשים ובאו- כוחם לא התיצבו בבית המשפט במועד שנקבע לדיוון ביום 16.5.23. בהחלטתי שניתנה בתום הדיון הוריתי על חילוץ ערבותות שהופקדו על ידי המבקשים (אם הופקדו) בעקבות צווי הבאה קודמים שהוצאו נגדם, הוציאו צווי הבאה נוספים נגד המבקשים, ועוז'ד שביט התבקש לנמק מדוע לא יוטלו עליו הוצאות בשל אי התיצבותם לדיוון.
5. עוז'ד שביט לא מסר כל תגובה עד למועד שנקבע, ובהחלטהי מיום 21.5.23 הטלתי עליו הוצאות אישיות

בסך 1,000 ₪.

6. המבקרים לא התייצבו גם לדין שנקבע ליום 28.5.23.
7. בדין שהתקיים ביום 6.6.23 סירב ב"כ המבקרים ליתן תשובה לaiושם, ולאחר שהוסבירה למבקרים משמעותם הסירבו, נקבעו דיונים לשמיית ראיות לימים 3.12.23 ו- 4.12.23.
8. עוזד שביט הגיע שתי בקשות לעיון מחדש בהחלטה להטיל עליו הוצאות אישיות, האחת ביום 6.6.23 והשנייה ביום 12.6.23. שתי הבקשות נדחו.
9. לפניה בקשה מטעם המבקרים לפסילת מחלוקת בדיון בעניינם. בבקשתה נטען כי ההחלטה להטיל הוצאות אישיות על עוזד שביט מנוגדת להלכות שנקבעו על ידי בית המשפט העליון בעניין, כי ההחלטה שניתנו פגעה בסניגור והשתלה בו באופן אישי, כי נרמז בהחלטות שעוזד שביט אינו דובר אמת, כי ההחלטה הדוחה את הבקשה לעיון חוזר לא לוותה בשום נימוק וכי עובדה זו מהוות עדות ברורה מובהקת וחד שמעית לכך שבית המשפט רוחש לסוגור איבת אישית, מתיחס אליו בתנשאות, ציניות וזלזול מוגן, מתעמר בו ומבקש להעביר אותו "סדרת חינוך" ממניעים שלא ניתן לתאר אותם אחרת מנקונות אישית, לשון הבקשה.
10. הבקשה הוגשה ביום 14.7.23 ובהחלטתי מיום 16.7.23 ניתנה למשיבה אפשרות למסור עמדתה. כן התבקשו שני הצדדים להודיע האם עומדים על קיום דין בבקשתה או מבקשים לקבוע דין. המשיבה הודיעה במסגרת תגובהה מיום 18.7.23 כי היא מסכימה למתן החלטה על בסיס הטענות בכתב, ללא צורך בדיון.
- ב"כ המבקרים לא מסר כל תגובה עד למועד שנקבע, הגם שעלה פי החוויה במערכת נטו- המשפט, ההחלטה הומצאה לו והוא צפה בה. לפיכך, נקבע דין בבקשתה ליום 13.9.23. ביום 12.9.23 הגיע ב"כ המבקרים הודעה שבה טען כי חurf החוויה המלמד כי הוא צפה בהחלטה, בפועל הוא לא צפה בה ולא ידע עליה, וכי מכל מקום הוא מסכים למתן ההחלטה על בסיס הטעונים הכתובים. לפיכך, הדיון שנקבע ליום 13.9.23 בוטל וההחלטה ניתנת על בסיס הטעונים בכתב.

דין והכרעה

11. סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד - 1984 קובע כי שופט יפסל מחלוקת בדיון כאשר קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט. נסיבות שכאלה אין מתקיימות במקרה דנן, כפי שיפורט להלן;
12. ב"כ המבקרים נסמך על נוסח ההחלטה שבה הוטלו עליו הוצאות אישיות, כתמיכת לטענתו בדבר איבת אישית כלפיו. ואולם, אין באמור בהחלטה כדי ללמד על איבת כאמור, אלא כדי לתאר את העבודות והמסקנה העולה

מתוכן: ב"כ המבוקשים לא התיצב לדין שנקבע ביום 16.5.24 בשעה 10:00 (דין זה הסתיים בהחלטה שנייתה כמחצית השעה לאחר השעה שנקבע, כאשר על פי דבריו ל"כ המשיבה כפי שעה מהודעתה מיום 21.6.23, הוא צפוי היה להגיע לבית המשפט סמוך לשעה 11:00. בנסיבות אלה, ההחלטה שלא להמתין לעו"ד שביט במשך כשעה תಮימה הייתה סבירה); עו"ד שביט לא התיצב לדין ולא שלח עו"ד מטעמו לדין, הגם שידע כי בקשתו לדחית הדין נדחתה, והגם שייפוי הכח שהוגש לתיק בית המשפט אפשר "צוג המבוקשים על ידי עורך דין אחר מטעמו (כפי שאירע, למשל, בדיון שהתקיים ביום 19.5.22 לפני כב' השופט איתן); עו"ד שביט לא ק"ם את ההחלטה המורה לו לנמק מדוע לא יוטלו עליו הוצאות בשל אי התיצבותו לדין, הגם שהדעת נתן כי ידע על ההחלטה שנייתה בתום הדיון שאליו לא התיצב; או קיומ החלטות בית המשפט מהוות זלזול בבית המשפט ובוחלותו).

13. ההחלטה להטיל הוצאות אישיות על עורך דין בשל התנהלותו מצויה בסמכות בית המשפט, ואמנם מבטא את מורת רוחו של בית המשפט מהתנהלות שגרמה לבזבוז זמן שיפוטי, שהוא משאב ציבורו הננתן ביחסור תמיד. ההחלטה זו היא ההחלטה דינית הננתנה לערעור, והוא כשלעצמה אין בה כדי ללמד על טינה או איבאה אישית כלפי ב"כ המבוקשים. ודוק, בית המשפט רשאי להביע ביקורת ואף מורת רוח מהתנהלות הצדדים ובאי כוחם ואין בכך כדי להקים עילת פסנות (ראו ע"פ 3142/23 **דסוקי נ' מדינת ישראל** [נבו, 30.4.23] והפסקה הנזכרת שם).

במקרה Dunn ביקורת זו הייתה רואיה, לנוכח העובדה כי בחולוף כשנה וחצי מיום הגשת כתב האישום טרם ניתנה תשובה לאיושם, לנוכח העובדה כי הדיונים נדחו שוב ושוב מטעמים הקשורים להגנה, ובهم, בין היתר, אי התיצבות של המבוקשים או של בא- כוחם גם הדיונים שנקבעו לפני המותב הקודם שדן בתיק, לנוכח העובדה כי המבוקשיםوابא- כוחם מצאו שלא קיימם גם החלטות שנייתנו על ידי.

14.אמת, בהחלטתי מיום 16.5.23 נכתב כי עו"ד שביט ביקש דחיה של הדיון בשל קיומו של דין אחר אשר ספק רב אם התקיים, ובכך אמן היה כדי לפפק בטעنته של עו"ד שביט. ואולם, יש לומר כי אין חולק שהדין לאחר אמן לא התקיים (ראו דברי עו"ד שביט עצמו בפרוטוקול הדיון לפני מיום 28.5.23 בעמ' 8 שורות 3-2), והספק שהוטל בהצהרה זו לא נבע מאיבאה אישית, חיללה, כלפי ב"כ המבוקשים אלא מתוך העבודות).

15. משלא קם חשש ממשי למשוא פנים כלפי המבוקשים או בא כוחם, בקשה הפסנות נדחתה.

16. הדיונים שנקבעו יתקיימו במועדים שנקבעו.

17. זכות ערעור על פי החוק.

18. המזכירות תעבור העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, כ"ז אלול תשפ"ג, 13 ספטמבר 2023, בהעדר
הצדדים.